

LBRIS

We know
books

Ioana Badea

**JURNALUL
UNEI FEMEI DE
SERVICIU**

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BADEA, IOANA

Jurnalul unei femei de serviciu / Ioana Badea. - București : Letras,
2026

ISBN 978-630-312-643-2

821.135.1

ISBN eBook ePUB: 978-630-312-644-9

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți aparține
autorului.

Copyright 2026, Ioana Badea. Această carte este protejată de legea
dreptului de autor.

Credite imagini copertă: 123rf.com

Credite imagini interior: Radu Bădoiu

Design copertă: LETRAS

Redactor: Gabriela Panaite

Corector: Gabriela Panaite

Carte distribuită de www.piatadecarte.net

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:

edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.lettras.ro

CUPRINS

Oltenești, cu vise și minuni.....	7
Taica Ion în rai.....	9
Poveste de la Maglavit	12
Moartea din vis	15
Ioana colivei	17
Taica cu aripi	19
Maica a cerut pantofi.....	21
A venit sufletul să bea apă.....	23
Noaptea de la Mărioara	25
Adevăruri din vremuri vechi — istorioare de la bunica.....	29
A patra lepădare a Sfântului Petre.....	31
Dumnezeu și femeia dracului	32
Un scutec murdar pe cer	34
Moartea vine neanunțată.....	35

Porumbelii.....	37
Sfânta Vineri.....	38
Istorie nouă	41
Despre politică.....	43
Exodul	45
Semnul rozei.....	49
Cerul.....	51
Semnul rozei	54
Cer un minut.....	56
Ioan	57
Aducerea aminte de moarte.....	59
Epitaf.....	60
Cântec de moarte.....	61
Vis cu mama	62
Doctoratul	63
Fiecare moare singur	64
Noaptea de Crăciun.....	65
Despre autoare.....	67

Oltenești, cu vise și minuni

Taica Ion în rai

Într-o noapte, taica adoarme
și visează astfel:
că veniră acasă la el doi oameni înalți, bine făcuți,
și îi dau ordin:
—Trezirea, nea Ioane,
noi am venit în grabă, avem cam multă treabă!
Se îmbracă nenea Ion aproape ca la comandă.
—Noi am fost trimiși să te luăm cu noi.
Și l-au luat de câte-o mână,
zburând prin noaptea neagră.

Ajunseră într-o poiană cu multă lume,
cu flori și cu lumină.
În față – cete de îngeri,
apoi copii micuți și mai mari,
apoi flăcăi, un șir lung, ca un convoi.

Era o masă întinsă,
pe de-o parte și de cealaltă — multă lume,
așezată după vârste.

Se uitau cu toții, să vadă pe cine aduce.

La capătul mesei era un cort păzit
de îngeri mulți.

Acolo ajunse taica, cu cei doi trimiși.

Făcură loc să intre,
ca să-l prezinte pe nea Ion.

Cu o carte mare în brațe,
într-o lumină albă, era chiar Dumnezeu.

Deschide cartea la nea Ion, vorbește cu cei doi:

—Îl aduserăți, mă? Se pare că greșirăți,
nu pe Ion ăsta îl vrem, îl duceți înapoi.

E o uliță mai mică și acolo e alt Ion.

De îndată, ei plecară acasă cu nea Ion.

Buimac se trezi taica
și povesti el visul.

Dar iată întâmplare:

aflarăm că, din ulița vecină, muri un nenea Ion.

Iar taica trăi mult,

până într-o zi, când se duse după nenea Ion.

Poveste de la Maglavit

În casa de la țară (zisă Breasta),
atârnau mai multe poze cu amintiri mai vechi.
Într-una erau taica și maica, bunica,
un frate și o soră,
toți într-un car cu boi — unul Bălan și altul
Ghiocel.
Erau pozați la Sfântu' Petre de la Maglavit.

Se dusesese zvon în țară că, la Maglavit,
e un Sfântu' Petre cum nu s-a mai pomenit —
un simplu cioban, foarte vestit.

Dumnezeu cel sfânt i s-a arătat într-o buturugă
și i-a comandat:
—Măi Petre, măi ciobane, să ascuți vorbele mele:
la astă buturugă biserică să înalți!

Trecu o lună sau două, poate un an sau doi,
se duse vestea în lume că Petre face minuni.

Dar ce să vezi?
Acolo unde Dumnezeu dădu ordin,
ce făcu Petre,
cu măreție și cu faimă? — biserică nu a construit.
Ori n-a avut bani mulți,
ori alții îi înșfăcaseră.

Iar Dumnezeu a zis:
—Măi Petre, Petre,
biserică nu contruiși, banii tu îi cheltuiși.
Ține-ți, Petre, vorba ce o vorbirăm!

După zile și ani, bisericuța s-a construit,
încet, încet, cu mult chiu și vai.

Au rămas, în casa din vale,
icoane pe pereți
și acea poză,

cu maica și cu taica, bunica, fratele și sora
și Sfântu' Petre de la Maglavit.

Acum, biserica poate că este. Pompoasă.
Dar, fiind sărac,
la Maglavit nu am ajuns.

Rămân cu amintirea celor ce au fost
și poza de la țara zisă Breasta.

Moartea din vis

Sora mamei, Constanța,
în București de ani de zile,
a visat,
înainte să moară tata și mama.

Era acasă, la Breasta.
Părinții mei aveau o casă frumoșică.
Sub casă — o pivniță,
cum se obișnuiește.

Veni în vizită la Breasta,
intră în curte,
câinele lătra, necunoscând-o.